

Eiffelova věž

Byla neděle večer. Balila jsem si poslední věci na zítřejší dovolenou v Paříži s mojí nejlepší kamarádkou Luckou. V Paříži jsme měly zůstat celý týden. Poslední věci byly sbaleny. V pouhém okamžiku jsem usnula.

Vystoupily jsme z letadla a nadšeně jsme pozorovaly město. Bylo obrovské. Došly jsme si pro zavazadla a zavolaly jsme si taxi do předem objednaného pokoje ve 3 – hvězdičkovém hotelu. Nadšeně jsem pozorovala Eiffelovu věž z okna našeho pokoje. Vybalila jsem si věci a osprchovala jsem se. Po dlouhém dni jsem usnula. Vzbudily jsme se kolem devíti hodin. Ranní slunce ozařovalo náš pokoj. S Luckou jsme došly do nejbližší restaurace a daly jsme si místní speciality. „ Jídlo bylo výborné, “ poděkovala jsem číšníkovi. Oplatil mi úsměv. Po cestě zpátky do hotelu jsme se prošly po městě. Došly jsme do hotelu. Dnes jsme se měly vydat na Eiffelovu věž. Stály jsme před věží. Byla vysoká. Všude bylo hodně turistů. Rozběhly jsme se nahoru. V půlce byly dalekohledy.

Dívaly jsme se dolů. Lidí dole se zmocňovala panika a auta bourala. Lidé z věže začali křičet. Lucka mě popadla za tričko a křičela: „Zemětřesení!“ Běžely jsme dolů. Země praskala. Eiffelova věž se otřásala.

Na vrcholu věže křičelo dítě. Nemohla jsem tam chlapečka nechat. Běžela jsem nahoru. Popadla jsem chlapečka. Věž se otřásla mnohem více. Začala se naklánět. Velké stavení padalo. Věž byla kousek nad zemí, když v tom ...

Vzbudila jsem se. Nemohla jsem uvěřit, že to byl pouhý sen. Celá zpocená jsem ležela na zemi. Podívala jsem se na hodiny. Jedna hodina ráno. Pár hodin do odletu. Do Francie pojedu, doufám, že se mi nic nestane.